

LA FELICITAT

Jordi Català Llufriu

El desperta un soroll familiar a la cuina. Para l'orella, encara mig adormissat. Identifica ràpidament de qui es tracta i s'alça a l'instant. Trota cap a la porta i la comença a rascar. N'Ainhoa l'obre quasi al moment i l'acaricia mentre li dóna el bon dia i ell no para de gemegar d'alegria, movent la cua i refregant-se en ella perquè l'acariciï més. A continuació la segueix i no perd detall, amb la bava penjant, de com es prepara i menja l'esmorzar. S'acomiaden; ella se'n va a la feina. En Lur s'ajau a l'estora i es torna a quedar mig adormit fins que es lleva n'Urko. Se saluden, els dos amb lleganyes als ulls, i es repeteix l'escena de l'esmorzar, però a càmera lenta.

Després d'estar jugant una estona junts amb la pilota, l'home ja s'ha deixondit i demana al gos que s'esperï un moment, que tot seguit està per ell, i li promet que el portarà a fer una bona passejada. En Lur el segueix fins al bany, on l'amo li tanca la porta als nassos. Mentre n'Urko es dutxa i s'afaita amb la calma de qui no té ni un compromís

important en tot el dia, el gos roman immòbil allà on l'ha deixat, bellugant la cua sense parar.

Que el carrer estigui poc transitat, el sol brilli sense la companyia de núvols i bufi una lleu brisa matutina fa que el rostre de n'Urko irradiï un marcat somriure i que en Lur corri, salti, olori i empaiti insectes, sempre amb el constant vaivé de la seva cua.

A casa de nou, n'Urko s'asseu al sofà de davant el televisor i mira les notícies. Al cap de quatre atemptats, un parell de suïcidis i mitja dotzena de casos de violència domèstica, en Lur canvia d'habitació, abans que comencin a xerrar de política i esports, entre altres coses.

Jau.

N'Ainhoa torna a casa i, sense perdre ni un minut, encén una discussió i va alçant la veu progressivament a n'Urko, repetint-li el discurs de cada dia. L'home s'incorpora d'un salt, surt de la sala d'estar, pega una forta portada que desperta el gos i va a servir-li el dinar, sordejant davant d'ella, mentre en Lur l'acompanya amb el morro aferrat a les seves cames i balancejant la cua. L'amo el deixa tancat a fora amb el dinar al plat i entra a cuinar amb la seva dona sense dirigir-li més que quatre paraules i una mirada.

Després de ben menjar i ben beure, en Lur s'allarga al lloc més assolellat de la terrassa. S'adorm.

Quan finalment es torna a aixecar, fa un parell de voltes per la terrassa, estira les potes, va cap a la porta, la rasca amb les ungles i s'espera amb el morro alt i els ulls ben oberts fins que n'Urko l'obre. Passa a dins. L'amo neteja la casa a consciència. Per no acostar-se a l'aspirador, en Lur es queda a la sala d'estar. D'un salt, puja a jaure al sofà, aprofitant que n'Ainhoa no hi és i, per tant, ningú el renyarà. El

televisor encara està engegat, ara amb un documental de naturalesa. Es veuen una cobra i una serp d'aigua lluitant a mort. La serp d'aigua es defensa bé i, considerant la seva inferioritat en força i dimensions, comença guanyant la iniciativa a la cobra i l'aconsegueix emmetzinar. Però el que no sap és que les cobres són immunes al verí de les altres serpents, així que, aprofitant la situació, la gran contraataca mossegant i recargolant-se en la digna contrincant, que, tot i ja haver perdut matemàticament la batalla, no desisteix ni una mica en la resistència. La pugna acaba, un cop la serp d'aigua quasi no es pot moure a causa del verí i la pressió del cos de l'altra, amb clara victòria de la cobra, i tot seguit es mostra com aquesta es va empassant, molt a poc a poc, la seva rival. "Morbositat en horari infantil", remuga n'Urko, que de tant en quan mira de cua d'ull què fan per la caixa.

A la posta de sol, l'amo es torna a emportar el gos a fer una volta i aprofita la caminada per fer alguns encàrrecs de la casa. Es troben molts altres gossos pel camí. Els amos s'entretenen parlant entre ells mentre els gossos s'entretenen ensumant-se entre ells. A més, en Lur es dedica a defecar repetides vegades per constatar quina és l'autèntica jerarquia, qui mana realment, és a dir, qui recull els fems a qui.

Novament a casa, el gos rep el segon i últim àpat del dia. Quan se l'ha acabat, arriba n'Ainhoa, que l'obre perquè pugui tornar a entrar a casa i l'acaricia afectuosament. Llavors, ella es tanca a la cuina amb n'Urko, i deixen el gos a fora. En Lur roman amb el morro enganxat a la porta llarga estona. Sent crits i escàndol, així que opta per

desistir en l'espera i va a buscar la pilota a fi d'esbargir-se mossegant-la.

Quan sent que surten de la cuina, s'hi acostava amb la bola a la boca i sacsejant la cua, a veure si volen jugar un poc més amb ell. Ambdós li fan cas i l'avicien. Es veu que ja han pres una decisió: a partir de demà, en Lur s'haurà de separar d'un dels dos.